

OPINION

Redaktionschef
Anita Bay Bundegaard
Debatredaktører
Lars Hedebo Olsen (ledende), Ellen Ø. Andersen,
Søren Nielsen og Niels Nørgaard
Analyseredaktør
Poul Anders Aarøe Pedersen
Lederkollegiet Lars Trier Mogensen
Kronikredaktør Anders Jerichow

Opinion
Rådhuspladsen 37
1785 København V
Telefon, Debat 33 47 23 31
Telefon, Kronik 33 47 23 37
Fax 33 15 41 17

EDVARD BRANDES
(1847-1931)
STIFTER AF
POLITIKEN I 1884

“ Fra størrelse 40G til 34C. Spilfiguren Lara Crofts krop har så sandelig undergået noget af en forvandling på blot 12 år. Crofts nyeste eventyr ... har stadig en sært forvredet og sexistisk portrættering af kvinder **”**
blog.politiken.dk/klik

INTERNATIONAL KOMMENTAR

Gaza og tavshed

Er Israel den eneste forbyrder

»DET ER JØDERNES skyld. Det er alt sammen udelukkende jødernes skyld«, sagde min veninde Nazik Yared med dyb desperation og opgivelse i stemmen. Naziks barske udtalelse er atypisk for hende. Nazik er en respekteret palæstinensisk forfatter, som er kendt for at fremføre nuancerede synspunkter. Naziks ord faldt som reaktion på et spørgsmål, jeg stillede, da Gaza blev diskuteret. Hvem er mest skyldig i Gaza-krigen?

Er det Israel, som i sin jagt på Hamas tilsidesætter civilbefolkningens sikkerhed? Eller er det Hamas, som udmærket fra tidligere krige ved, at det at føre partisaner mod Israel i det tættest befolkede område i verden medfører ubeskrivelig lidelse for egen befolkning?

Vidste Hamas ikke, at deres missiler medfører uhammet gengældelse fra Israel? Hvem bør man som palæstinenser bebrejde de utålelige civile tab, som arabiske medier viser os ad nauseum? Er det fjenden Israel, som tilsidesætter Gazabefolkningens sikkerhed i sin stræben efter at ramme sine militære mål, der er den eneste forbyrder? Eller bærer Hamas, som ved, at deres missilaffyringer vil åbne helvedes døre for deres befolkning, et medansvar?

HANNA ZIADEH
BEIRUT

Israel har det juridiske ansvar for, at krigshandlingerne ikke rammer civilbefolkningen. Israel lever ikke op til dette ansvar, men hvad med Hamas' eget ansvar for at beskytte egen befolkning? Indgik de uundgæmelige smertefulde tab i civilbefolkningen ikke i Hamas' ledelses overvejelser, da den besluttede sig for at bryde våbenhvilen?

Når Hamas bruger menneskelige tab som det vigtigste propagandavåben og som sit bedste forhandlingskort for at presse Israel til at stoppe invasionen, er det så ikke logisk, at Hamas må have taget tabet af civile med i sine overvejelser, da ledelsen besluttede at gå i krig?

Ismail Haniyehs ord om, at »vi ikke vil opgive kampen, om de så udsletter hele Gaza« viser, at menneskelige tab efterlader Hamas lige så koldt som Israel. Uanset om Hamas foretog disse overvejelser eller ej, ligger det tunge moralske ansvar for palæstinensiske tab også på Hamas.

»Det er jødernes skyld« kan opsummere arabernes fordømmende reaktioner. Faktisk hører »det er jødernes skyld« til de mildere fordømmelser.

Under en fredagsbøn, der blev transmitteret på Al-Jazeera, prædikede den indflydelsesrige imam, shaykh Qaradawi om den straf, som venter »jødernes«. Qaradawi prædikede, at »jødernes spredte korruption over Jorden to gange før, og Gud straffede dem. Gud sendte som krigsherren Nebuchadnezzar. Han ødelagde deres hjem, jævned deres templer og brændte deres Torah. Så gentog de deres gerninger, så sendte han romerne som krigsherrer mod dem. Vi venter på, at Guds straf atter nedkaldes over dem, og om Gud vil, bliver det med vores egne hænder«.

Hvis det at opfatte jødernes lidelser gennem historien som Guds straf og derefter at bede om at måtte blive Guds instrument i jødernes ny udslettelse ikke er antisemitisme, hvad er det så?

Qaradawi blev sekunderet af præsident Bashar al-Assad, hvis regime i 1982 brugte luftvåben mod byen Hama, der blev jævnet med jorden, og næsten 30.000 døde. De andre ledere klappede ad Assad, da han under det seneste arabiske topmøde beskrev Gazakrigen som »det nye nazistiske holocaust«.

Helt ærligt, hvis 1.400 døde er holocaust, så har de fleste arabiske ledere begået holocaust i flere omgange med deres egne befolkninger.

Når Assad kalder Israels forkastelige handlinger i Gaza for et nazistisk holocaust, er det da ikke et forsøg på at affærdige jødernes holocaust? Hvis dette ikke er antisemitisme, hvad er det så?

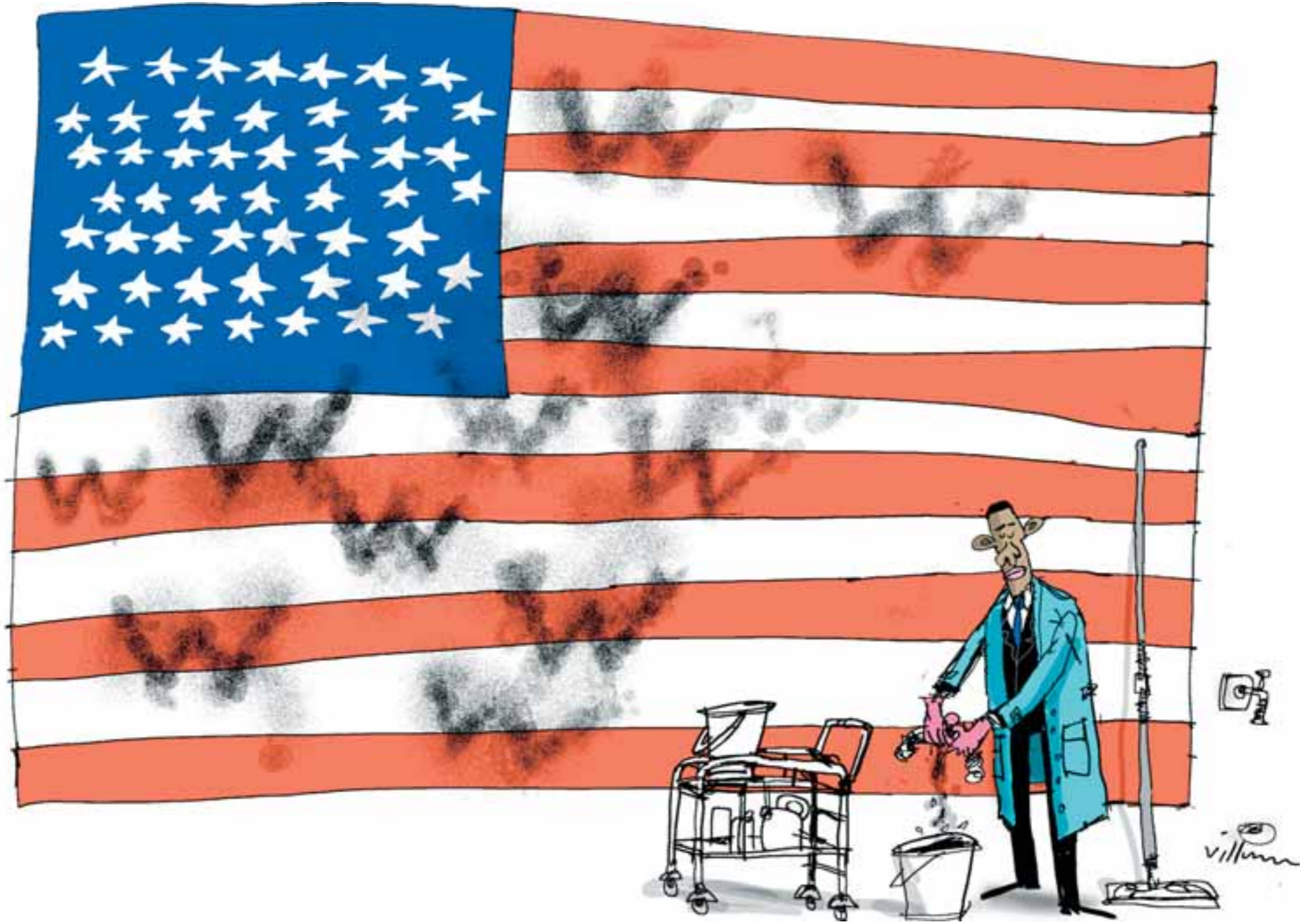
DET PIKANTE ved Assads udtalelser er, at en af dem, der klapper ad ham, er Sudans diktator, Omar al-Bashir, hvis regime har 300.000 ofre på sin samvittighed. Det er ikke Gaza, der er det arabiske »holocaust«, men Darfur. Sudans leder sidder omgivet af ligesindede ledere og taler om holocaust i Gaza, alt imens han skriver historie ved at være den første siddende regeringsleder nogensinde, der bliver anklaget for forbrydelser mod menneskeheden af Den Internationale Forbryderdomstol.

Endnu mere sigende er det, at de arabiske udenrigsministres første møde om Darfurtragedien blev aflyst pga. Gazakrigen. Fra Darfurmassakrerne begyndte i 2003 og indtil nu har der ikke været én eneste, jeg gentager: ikke én eneste, offentlig arabisk protest mod massakrerne i Darfur og i solidaritet med muslimske kvinder, der bliver voldtaget og slået ihjel af andre muslimer.

Hvorfor reagerer muslimerne så kraftigt, som de burde, på Gazas blodsudgydelse, men lader endnu flere uskyldiges død gå ubemærket hen i Darfur?

Qaradawi og andre opfordrer muslimerne til at vise solidaritet med palæstinenserne. Fordi »muslimerne er et og samme legeme; rammes den enkelte, rammes hele ummaen«. Hvorfor rammer de 300.000 muslimske ofre fra Darfur ikke muslimerne på samme måde som de tusinder af palæstinensiske døde gør? Gaza ville have været lige så glemt som Darfur, hvis det ikke var for »jødernes skyld«. Deri var gazanerne nok heldige.

Pletrens

Efter otte år med George W. Bush skal der gang i arbejdet med at fjerne USA's mange skampletter. Tegning: Jørn Villumsen

SIGNATUR

PETER WIVEL, KORRESPONDENT, BERLIN

Tyskland får igen en med hagekorset

Fordomme kan også være for dumme. Selv i EU.

DEtte halvårs tjekkiske EU-formandskab fik en flyvende start, da den tjekkiske kunstner og humorbombe David Cerný i sidste uge afslørede sit kunstværk 'Entropa' i rådsbygningen i Bruxelles, hvor det er ophængt på en slags stillads i indgangshallen. De 27 EU-lande får hver og en et los i roven. Det har de så rigeligt fortjent, men må det være tilladt at spørge: På en skala fra 1 til 10, hvor morsomt er det, at Tyskland absolut skal have hagekorset smækket i synet hver gang, vi skal have det sjovt?

Værket var et bestillingsarbejde fra den tjekkiske regering, men spasmageren Cerný har snydt på vægten. Han har ikke, som han lovede, samarbejdet med kunstnere fra de andre 26 EU-lande, men lavet det hele selv.

Dannmark er fremstillet i legoklodser. Der skulle vistnok oprindeligt have været en verdensberømt Kurt Westergaard-teg-

ning skjult i bygningsværket. I så fald var den så superskjult, at Deres Signaturskriver aldrig fandt den, hverken før eller efter at der var flyttet om på klodserne. Måske varmine evner for fattige.

Andre lande kan aflæses i forholdet 1 til 1: Frankrig er lig med strejke. Rumænien er en Dracula-forlystelsespark. Luxembourg er sat til salg. Italien er en fodboldbane. Belgien er æske fyldte chokolader. Bulgarien er ståtoilet. Grækenland een stor skovbrand. Hvis det er morsomt, må man misunde Cerný hans beskedenhed med hensyn til humor.

LIDT MERE bid er der i fremstillingen af f.eks. Holland - et oversvømmet landskab, hvor kun minareterne stikker op over havoverfladen. Eller Polen, hvor nogle katolske præster rejser de homoseksuelles fane som i sin tid de amerikanske soldater Stars and Stripes på Iwo Jima. Eller værtslandet selv: en tv-skærm, hvor præsident Vaclav Klaus øser af sine økologi- og EU-fjendtlige budskaber. Det er bare ikke en fordom, men sørgelig virkelighed.

Men med Tjekkiet naboland Tyskland er det, som om smilet stivner. Det tyske

landkort er på kryds og tværs plastret til med motorveje, der i mere end påfaldende grad ligger som et lidt uredt hagekors. Det er bestemt en populær fordom, at tyskerne har svært ved at holde højre arm nede. Men den er så smagløs, at den er svær at more sig kosteligt over.

DET HOLDT ganske rigtigt lidt hårdt i de første mange år efter krigen, men i dag må vi erkende, at Tyskland er det europæiske land, der suverænt har gjort mest effektivt op med sin totalitære fortid. Hitlertiden er et evigt diskussionsemne i uddannelsesinstitutioner, i medierne, i bøger, i film og i det offentlige landskab. Tyskland har som den eneste nation i verden lagt et gigantisk monument over sit folkemord klos op ad parlamentet, midt i sin hovedstad. Det soner ikke forbrydelsen, men det maner til eftertanke, som det også er hensigten.

Der er nynazister i Tyskland. Men i sammenligning med de fleste andre europæiske lande har Tyskland, trods en betragtelig andel indvandrere, ingen udpræget fremmedfjendtlige politiske strømninger, og de, der måtte være, er ikke, som i

” På en skala fra 1 til 10, hvor morsomt er det, at Tyskland absolut skal have hagekorset smækket i synet? ”

mange andre lande, repræsenteret i parlamentet.

Man kunne lege med den tanke, at Tyskland trak i samme nationaldragt, som så flittigt luftes, f.eks. af præsident Vaclav Klaus i Tjekkiet, af det kuldslåede Danmark, af antiabortlandet Irland, af polakkerne, for slet ikke at tale om af Storbritannien eller fremmedfjendte flertal i Holland og Frankrig, der først stemte nej til EU-traktaten.

Eller at det var Tyskland, der sagde nej til euroen, fordi landet igen ville eksportere sine økonomiske problemer og sin ledighed til nabolandene eller igen konkurrere nådesløst på statsstøtte med mindre EU-lande.

O.k., vi skal endelig fortsætte med at kritisere EU, ellers bliver det aldrig bedre. Men er det ikke også sådan, at vi andre kun tillader os selv at fremture i en uendelighed, fordi vi er trygt forvissede om, at Tyskland så nogenlunde holder kursen? Det må man sandelig håbe.

Hvorfor skal det land stadig stemples med hagekorset - oven i købet i EU's hovedkvarter?

peter.wivel@pol.dk

Godt sagt »Nu smutter vi, Poul, og du bliver bare hjemme«

I GÅRSDAGENS udgave af *Morgenavisen Jyllands-Posten* kunne man støde på noget af en sjældenhed: En underholdende avisleder, som det tilmed var vanskeligt at være uenig i.

Temaet var tirsdagens landsretsdom over Tvind-talsmanden, Poul Jørgensen, den eneste af de fem Tvind-topfolk, som i 2006 var ærlig (?) nok til at blive i Danmark og modtage anklagemyndighedens ankeskrivelse. I går gjorde JP's leder sig så lystig over, hvad der mon skete - og hvilke ord der blev vekslet - dengang i 2006, da Mogens Amdi Petersen og kumpaner stævnedes ud fra Danmark: »Nu smutter vi lige til udlandet, Poul, og du bliver hjemme og tager konfrontationen med anklagemyndigheden. Hvis du bliver frifundet, kan vi andre rejse frit igen.

” På sin vis har straffens første del allerede ramt dem Leder i Jyllands-Posten om den landflygtige Tvind-top ”

Bliver du dømt, skal vi nok holde os væk fra Danmark og de lande, som Danmark har udleveringsaftaler med'. Vi kan ikke vide, om det er sådan, Mogens Amdi Petersen har sagt til Poul Jørgensen i september 2006, da anklagemyndigheden besluttede at anke Ringkøbing Rets frifindende dom, men det er i hvert fald sådan, det i praksis har fungeret: Poul Jørgensen modtog som den eneste af de fem frifundne ankeskrivelse, Poul Jørgensen mødte op i Vestre Landsret i Århus, og Poul Jørgensen blev i tirsdags idømt 30 måneders ubetinget fængsel for skattesvig og groft underslæb.

Jyllands-Posten kalder sin leder for 'De fredløse', og pointen er, at det efter tirsdagens dom nu er blevet ekstra vanskeligt for de resterende fire Tvind-folk at bevæge

sig rundt i verden. »Så på sin vis har strafens første del allerede ramt dem«, ræsonnerede lederskribenten.

FRA DE FREDLØSE skal det nu handle om de hjemløse. Deres skæbne var temaet for Kofoeds Skoles bestyrelsesformand, Willy Eliasens (V), indlæg i torsdagens udgave af *Berlingske Tidende*: »Penge er ikke alt, når det gælder hjemløse og socialt udsatte«, skrev han. »Pointen er enkel: Hvis vi vil afskaffe hjemløshed, så skal vi skabe plads og give hjerterum til de hjemløse og socialt udsatte. Hvis vi møder dem med intolerance og urealistiske normaliseringskrav, kommer vi ikke problemerne løsning nærmere«. Det er ikke mindst borgerne, der viser sig fra deres mest intolerante sider: »Det har jeg selv oplevet, da

jeg som borgmester i Stenløse Kommune besluttede at etablere nogle såkaldt skæve huse i et blandet erhvervs- og beboelsesområde. [...] De lokale medier var protesterne mange og fik megen plads, men da vi afholdt et borgermøde om sagen, mødte forbavsende få mennesker op. Man havde allerede vænnet sig til husene, som ikke generede nogen«.

POUL AARØE PEDERSEN
poul.a.pedersen@pol.dk

GODT SAGT
KLIP FRA DEBATTEN

På denne plads kommenterer vi gode, velskrevne og tankevækkende debatindlæg fra andre danske medier.